

Архітектура гуманітарного реагування

Гуманітарне оперативне середовище — це середовище, у якому міжнародні, національні організації та комерційні суб'єкти функціонують і взаємодіють під час надзвичайних ситуацій. Воно суттєво відрізняється від будь-якого іншого середовища, оскільки вся діяльність спрямована на надання гуманітарної допомоги. Жодна організація не здатна ефективно надати допомогу самотужки, тому важлива координація та співпраця. Організації, що працюють у цьому середовищі:

- Національні та місцеві органи влади.
- Установи ООН.
- Рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.
- Національні та міжнародні неурядові організації (НУО).
- Комерційні компанії.
- Збройні сили.
- Донорські організації.

Для полегшення взаємодії між цими різними суб'єктами, були створені інклюзивні та чітко визначені структури, відомі як «кластери». Головні організації кластерів визначені на основі їхнього досвіду. Кластерний підхід дозволяє гуманітарним організаціям ефективніше використовувати ресурси.

Дозволяючи гуманітарним організаціям максимально ефективно використовувати свої обмежені ресурси, підвищувати свою ефективність і демонструвати підзвітність, [кластери](#) сприяють проведенню операцій у різних контекстах. Таким чином, кластери слугують координаційним механізмом, що покращує загальне гуманітарне реагування завдяки посиленню взаємодії між усіма зацікавленими сторонами, які працюють в одному секторі (*напр.* логістика, охорона здоров'я, житло). Кожен кластер працює під керівництвом «головної установи», відповідальної за його діяльність, яка зазвичай обирається відповідно до сфери її компетенції (*напр.* ВООЗ є головною установою кластера охорони здоров'я).

Гуманітарні принципи

Гуманітарна діяльність забезпечує дотримання основоположних прав людини осіб, які постраждали від конфліктів чи стихійних лих, через надання захисту та допомоги. Водночас гуманітарні організації намагаються мінімізувати потенційні негативні зовнішні наслідки такої допомоги та готуються до майбутніх надзвичайних ситуацій. Гуманітарна діяльність включає - але не обмежується - захистом цивільного населення в кризових ситуаціях через задоволення його основних потреб у їжі, воді, санітарії, житлі та охороні здоров'я. Крім того, вона спрямована на допомогу постраждалому населенню у поверненні до нормального життя та засобів до існування. Гуманітарна практика керується гуманітарним правом та низкою міжнародних стандартів і кодексів поведінки, серед яких:

- [Загальна декларація прав людини 1948 року](#).
- [Четверта Женевська конвенція 1949 року та додаткові протоколи 1977 року](#).
- [Принципи поведінки Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця та НУО в програмах реагування на стихійні лиха](#).
- [Принципи поведінки Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця та НУО в програмах реагування на стихійні лиха. Гуманітарна хартія та мінімальні стандарти реагування на катастрофи проєкту «Сфера»](#).

Міжнародні гуманітарні працівники, таким чином, дотримуються таких основних гуманітарних принципів:

- **Гуманність** — полегшувати страждання, де б вони не виявлялися, захищати життя і здоров'я та забезпечувати повагу до людини.
- **Неупередженість** — діяти на основі потреб, без дискримінації.
- **Нейтралітет** — діяти, не приймаючи сторону тієї чи іншої групи.
- **Незалежність** — забезпечувати автономію гуманітарної діяльності від конкретних

політичних, економічних або військових інтересів.

Гуманітарні умови діяльності

Зацікавлені сторони в умовах надзвичайних ситуацій

Важливо, щоб працівники сфери гуманітарної логістики повністю розуміли середовище, в якому вони працюють, і відповідні ролі різних гуманітарних учасників, з якими вони можуть взаємодіяти. Нижче перераховані основні органи, які зазвичай задіяні в будь-якій надзвичайній ситуації, де розгортається діяльність гуманітарних організацій:

- Міжвідомчий постійний комітет (МПК)
- Оперативні агентства ООН
- Координаційні механізми ООН
- Національні органи державної влади
- Рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця
- Неурядові організації (НУО)
- Департамент операцій з підтримання миру (ДОПМ)
- Донорські організації

Міжвідомчий постійний комітет

[Міжвідомчий постійний комітет](#) (МПК) є унікальним форумом для координації, розробки політики та прийняття рішень за участю установ ООН та інших організацій. МПК є основним глобальним механізмом міжвідомчої координації гуманітарної допомоги. Під керівництвом Координатора надзвичайної допомоги, який призначається Генеральним секретарем ООН, МПК розробляє гуманітарну політику, узгоджує чіткий розподіл відповідальності за різні аспекти гуманітарної допомоги, виявляє та усуває прогалини у реагуванні та виступає за ефективне застосування гуманітарних принципів.

До складу форуму МПК входять керівники (або призначені представники) оперативних установ ООН (*тобто* ФАО, УКГП, ПРООН, ЮНФПА, ООН-Хабітат, УВКБ ООН, ЮНІСЕФ, ВПП та ВООЗ) та інших гуманітарних організацій, таких як МКЧХ, МРДУ, МФЧХ, ІнтерАкція, МОМ, УВКПЛ, РГ з прав людини ВПО, Керівного комітету гуманітарної відповіді та Світового банку. З моменту заснування МПК у 1991 році кількість організацій-учасниць збільшилася. На глобальному рівні МПК проводить офіційні засідання двічі на рік і обговорює питання, які доводяться до його відома Координатором з надзвичайної допомоги та Робочою групою МПК. [З Технічним завданням МПК](#) можна ознайомитися тут.

Оперативні агентства ООН

Система Організації Об'єднаних Націй складається з низки програм, фондів та спеціалізованих установ, кожна з яких має свій специфічний мандат та набір експертних знань, які відповідають за проведення заходів з надання допомоги та відновлення. Їх широка діяльність включає визначення гуманітарних потреб за допомогою різних оцінок, а також розробку та реалізацію програм допомоги для надання допомоги та підтримки постраждалому населенню. Загальну структуру цих підрозділів можна знайти в [документі Організаційна структура Організації Об'єднаних Націй](#).

Крім того, для більш детальної інформації, наведені нижче посилання ведуть на їх основні онлайн-платформи:

- [ФАО](#) - Продовольча та сільськогосподарська організація ООН
- [UNHABITAT](#) - Програма ООН з населених пунктів
- [ЮНІСЕФ](#) - Дитячий фонд ООН
- [ВООЗ](#) - Всесвітня організація охорони здоров'я
- [СБ](#) - Світовий банк
- [ЮНФПА](#) - Організація Об'єднаних Націй у галузі народонаселення

- [ЮНІСЕФ](#) - Дитячий фонд ООН
- [ПРООН](#) - Програма розвитку ООН
- [ВПП](#) - Всесвітня продовольча програма

Управління ООН з координації гуманітарних питань

[Управління з координації гуманітарних питань \(УКГП\)](#) є підрозділом Секретаріату Організації Об'єднаних Націй, що відповідає за об'єднання зусиль гуманітарних організацій для забезпечення узгодженого та скоординованого реагування на надзвичайні ситуації. УКГП також працює над визначенням меж, у яких кожен суб'єкт може ефективно сприяти загальним зусиллям з реагування.

Місія УКГП полягає в мобілізації та координації ефективних і сталих гуманітарних дій у партнерстві з національними та міжнародними суб'єктами з метою:

1. Полегшити людські страждання під час криз.
2. Відстоювати права людей, що опинилися в скруті.
3. Сприяння готовності та профілактиці.
4. Сприяти сталим рішенням.

Представники та координатори ООН

Спеціальний представник Генерального секретаря

Спеціальний представник Генерального секретаря (СПГС) призначається Генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй, щоб діяти від його імені в «складних або виняткових за масштабами» надзвичайних ситуаціях. На практиці призначення СПГС зазвичай відбувається у надзвичайних ситуаціях, що вимагають участі ООН у важливих політичних переговорах та/або під час розгортання миротворчих сил ООН.

Коли призначається СПГС, визнається, що він/вона має загальні повноваження щодо операцій Організації Об'єднаних Націй у визначеній країні. Якщо СПГС очолює миротворчу операцію, він звітує перед Генеральним секретарем через заступника Генерального секретаря (ЗГС) з питань миротворчих операцій або, якщо очолює політичну місію, через ЗГС з політичних питань.

СПГС також залучається, коли пропонується створення інтегрованої місії для планування, розробки та впровадження комплексних операцій ООН у постконфліктних ситуаціях, а також для забезпечення зв'язку між різними аспектами операцій з підтримки миру. Об'єднана місія закріплює спільне бачення всіх суб'єктів ООН, що є стратегічною метою, на досягненні якої буде зосереджена їхня колективна робота в країні. Після створення об'єднаної місії відповідно до конкретної резолюції Ради Безпеки, СПГС очолює процес планування у тісній співпраці з Цільовою групою з питань об'єднаної місії (ЦГОМ).

Координатор надзвичайної допомоги

Координатор надзвичайної допомоги (КНД) є заступником Генерального секретаря ООН з гуманітарних питань та головою УКГП. КНД відповідає за нагляд за всіма надзвичайними ситуаціями, що потребують гуманітарної допомоги ООН, і очолює МПК, діючи, таким чином, як центральний координаційний центр для урядових, міжурядових і неурядових заходів з надання допомоги. Головні агентства Глобального кластера підзвітні КНД у забезпеченні кращої координації та ефективного гуманітарного реагування через діяльність кластера.

Гуманітарний координатор

У разі виникнення комплексної надзвичайної ситуації, КНД від імені Генерального секретаря та після консультацій з МПК призначає Гуманітарного координатора (ГК). ГК виступає як представник Координаційного центру з надзвичайних ситуацій (і, відповідно, УКГП) у відповідній країні/регіоні. Гуманітарний координатор відповідає за координацію діяльності Гуманітарної команди країни та забезпечує зв'язок між нею та Координатором з питань надзвичайної

допомоги (КНД). Головні агентства Кластера в країні підзвітні ГК за виконання своїх обов'язків у Кластері.

Гуманітарна команда країни

У квітні 2006 року Керівники МПК (*тобто* керівники агентств-учасників МПК) схвалили [План дій](#) щодо «Зміцнення системи координації гуманітарної допомоги», в якому зазначено, *що, серед іншого*, всі ГК повинні мати «широкі за складом команди країн, підготовлені та створені до листопада 2006 року.»

Широкопрофільні команди, створені в межах Гуманітарної команди країни (ГКК), мають на меті покращити гуманітарну координацію та формування політики, а також забезпечити позитивне та ефективне партнерство між усіма гуманітарними суб'єктами. Під головуванням ГК, ГКК складається з агентств ООН, партнерських НУО та Руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, що діють у даній країні. Нечлени можуть бути запрошені на її форуми на спеціальній основі з метою надання допомоги в обговоренні та/або вжиття заходів з конкретних гуманітарних питань.

Координатор-резидент

Координатор-резидент Організації Об'єднаних Націй (КР) - це призначений представник Генерального секретаря ООН. Вони очолюють ГКК і звітують перед Генеральним секретарем ООН через Голову Групи ООН з питань розвитку. Технічне завдання КР можна знайти [тут](#). Як правило, Постійний представник ПРООН виконує функції КР. Завдяки такій координації досягається найбільш ефективне використання ресурсів ООН та іншої міжнародної допомоги. Крім того, у випадку гуманітарного реагування, де не створено посаду ГК, КР підзвітний Координатору з питань надзвичайної допомоги (КНД). Це стосується стратегічної та оперативної координації зусиль з реагування членів команди країни, національних і міжнародних гуманітарних організацій на підтримку національних зусиль. Якщо цього вимагає ситуація, КНД може вирішити призначити КР в якості ГК, після консультацій з МПК. Керівники кластерів на рівні країни підзвітні КР за відсутності ГК.

Країнова команда ООН

Структура країнової команди Організації Об'єднаних Націй (КК ООН) охоплює всі підрозділи системи ООН, які здійснюють оперативну діяльність у сфері розвитку, надзвичайних ситуацій, відновлення та перехідного періоду в конкретній країні. Вона забезпечує міжвідомчу координацію та структурований процес прийняття рішень для агентств, присутніх у країні. КК ООН має на меті, щоб окремі агентства спільно планували та працювали в системі КР, щоб забезпечити досягнення відчутних результатів на підтримку порядку денного розвитку, підготовленого урядом.

Членство, ролі та обов'язки КК ООН також мають бути чітко визначені в межах кожної КК ООН. Це передбачає підзвітність один перед одним та перед КР, відповідальність за елементи робочого плану КР/КК ООН, особливо в частині нагляду за діяльністю допоміжних груп, мобілізацію ресурсів для планів Рамкової програми допомоги з розвитку ООН та КК ООН, а також участь у проведенні взаємних оцінок.

Національні органи державної влади

У [Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 46/182](#) зазначено, що "[...] кожна держава зобов'язана в першу чергу піклуватися про жертв стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій, що відбуваються на її території [...]" і що "[...] постраждала держава відіграє головну роль в ініціюванні, організації, координації та здійсненні гуманітарної допомоги на своїй території".

Тому ООН закликає уряди "[...] призначити єдине національне агентство або організацію для проведення та координації заходів з надання надзвичайної допомоги". Створення такого урядового органу для координації внутрішньої діяльності з надання допомоги підтримує центральну роль і відповідальність уряду постраждалої країни в операціях з ліквідації наслідків

стихійних лих. Там, де це можливо, зовнішні координаційні механізми - такі як кластери - повинні систематично залучати відповідні державні органи.

У випадку техногенних криз координація діяльності з надання допомоги та структури підзвітності узгоджуються між урядом та ГК.

Рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця

Рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця є найбільшою гуманітарною мережею у світі і бере участь у всіх аспектах надання допомоги. Тому він, ймовірно, буде невід'ємною частиною в надзвичайній ситуації і може відігравати важливу роль у координації гуманітарної допомоги в комплексних надзвичайних ситуаціях. Рух Червоного Хреста та Червоного Півмісяця складається з трьох складових:

- Місія Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ) - захищати життя і гідність жертв збройних конфліктів та інших ситуацій насильства і надавати їм допомогу. Він спрямовує та координує міжнародну діяльність Руху з надання допомоги під час збройних конфліктів. Заснований у 1863 році, він стоїть біля витоків Руху. МКЧХ відіграє активну роль у найскладніших надзвичайних ситуаціях.
- Міжнародна Федерація Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця (МФЧХ) є об'єднанням національних товариств по всьому світу. Вона має на меті надихати, заохочувати, сприяти та просувати всі форми гуманітарної діяльності своїх членів з метою запобігання та полегшення людських страждань. Коли трапляються стихійні лиха, МФЧХ допомагає національним товариствам оцінити потреби, мобілізувати ресурси та організувати заходи з надання допомоги. Делегати МФЧХ часто призначаються для надання безпосередньої допомоги національним товариствам. Персонал з інших національних товариств також може бути запрошений і призначений під егідою МФЧХ.
- Національні товариства Червоного Хреста і Червоного Півмісяця діють як допоміжні органи державної влади та служби. Зазвичай вони зосереджуються на діяльності, пов'язаній з громадським здоров'ям, зокрема на наданні першої допомоги та первинної медико-санітарної допомоги, а також на наданні допомоги у надзвичайних ситуаціях. Багато національних товариств також зберігають запаси гуманітарної допомоги. Зазвичай вони отримують кошти від своїх членів, від місцевої діяльності зі збору коштів, а також у багатьох випадках від відповідного уряду.

Неурядові організації

Неурядові організації (НУО) можна розділити на дві основні категорії: міжнародні НУО, що працюють за кордоном, та місцеві НУО, що працюють у своєму національному просторі. Спільнота НУО відіграє все більш важливу роль у гуманітарному реагуванні і за останні десятиліття значно зросла в кількості, щоб охопити весь спектр діяльності з надання гуманітарної допомоги.

До, під час і після настання кризи неурядові організації часто присутні в зоні надзвичайної ситуації. Тому вони мають практичний досвід та інформацію, яка може мати вирішальне значення при проведенні масштабних операцій з надання допомоги. НУО, як правило, спеціалізуються в одній або двох сферах та/або спрямовують свої зусилля на конкретну групу населення, що потребує допомоги. Зазвичай вони пропонують кваліфікований персонал, можливості швидкого розгортання, оперативну гнучкість та ресурси, які в іншому випадку можуть бути недоступними в надзвичайній ситуації.

Місцеві НУО є особливо важливими, оскільки вони відомі на місцевому рівні, а їхній персонал знайомий з ситуацією, місцевістю, культурою, різними громадами, тощо. У багатьох випадках вони працюють разом з іншими міжнародними неурядовими організаціями та агентствами ООН. Департамент ООН з економічних і соціальних питань веде список [НУО, що мають консультативний статус при ООН](#).

Збройні сили в гуманітарному реагуванні

Департамент операцій з підтримання миру

Департамент [операцій з підтримання миру \(ДОПМ\)](#) - це орган ООН, уповноважений Радою Безпеки проводити миротворчі операції в конкретних районах нещодавніх або потенційних конфліктів. Для керівництва кожною миротворчою операцією зазвичай призначається спеціальний представник Генерального секретаря (СПГС). Підзвітний штаб-квартирі ДОПМ у Нью-Йорку, СПГС здійснює керівництво всіма структурами ООН у зоні надзвичайної ситуації. Офіс СПГС складається з двох основних компонентів: цивільної структури, очолюваної головним адміністративним офіцером (ГАО), та військової структури, очолюваної старшим військовим офіцером (SMO).

Персонал ДОПМ, розгорнутий у районі надзвичайної ситуації, може, наприклад, включати військові компоненти, які виконують функції безпеки або спостереження, елементи цивільної поліції, групи з розмінування, а також фахівців з політичних питань та прав людини.

Недавні миротворчі мандати також включали такі завдання, як «координація з гуманітарними організаціями» або «підтримка гуманітарної діяльності». Управління персоналом, матеріальними та фінансовими активами цих операцій здійснюється цивільною адміністрацією, яку очолює ГАО.

Цивільно-військова координація

Цивільно-військова координація (CMCoord) - це важливий діалог та взаємодія між цивільними та військовими суб'єктами під час гуманітарних надзвичайних ситуацій, необхідний для захисту та просування гуманітарних принципів, уникнення конкуренції, мінімізації неузгодженостей та, за необхідності, досягнення спільних цілей. Основні стратегії різняться від співіснування до співпраці. Координація - це спільна відповідальність, якій сприяють зв'язок та спільне навчання.

CMCoord - це структура, яка сприяє широкому розумінню гуманітарної діяльності та орієнтує політичних і військових суб'єктів на те, як найкраще підтримувати цю діяльність. Вона допомагає розробляти рекомендації з урахуванням конкретних умов на основі міжнародно узгоджених керівних принципів, створює структури гуманітарної цивільно-військової координації та забезпечує підготовку офіцерів і координаторів CMCoord для забезпечення ефективної координації. Офіцер CMCoord може також виконувати допоміжні функції з питань гуманітарного доступу, захисту та безпеки, а також сприяти цим напрямкам роботи за необхідності. Це стосується складних надзвичайних ситуацій та стихійних лих.

CMCoord - це офіційний термін, який використовується ООН для опису процесу взаємодії між цивільними та військовими суб'єктами в кризовій зоні, однак військове керівництво може також призначати свій власний персонал для зв'язку з гуманітарною спільнотою. Загальним військовим терміном для зв'язку між гуманітарними та військовими органами є цивільно-військова координація (CIMIC), однак військові органи влади або формування можуть використовувати іншу термінологію.

Гуманітарне фінансування

Гуманітарні організації фінансуються за рахунок внесків приватних осіб, корпорацій, урядів та інших організацій. Кожна гуманітарна організація зазвичай має власний механізм мобілізації ресурсів, що складається з двосторонніх або багатосторонніх внесків, наданих донорами. Окрім традиційних донорів, таких як уряди та міжурядові організації, важливу роль у підтримці операцій з надання допомоги відіграють приватні донори.

Донорські організації

Донорські організації можуть бути присутніми в кризовій зоні і навіть брати активну участь у заходах з ліквідації наслідків стихійних лих ще до того, як станеться велика надзвичайна ситуація. Деякі з цих донорських організацій, особливо урядові, розробили концепції швидкого втручання у випадку настання катастроф і будуть розгортати спеціалізовані команди. Кожен уряд-донор, як правило, має спеціалізовані підрозділи для надання коштів і підтримки зв'язку з

різними гуманітарними організаціями. Процеси та вимоги до фінансування регулярно оновлюються і відрізняються в залежності від донора. Організації, які шукають фінансування, повинні проконсультуватися з відповідним офісом донора для отримання актуальної інформації.

Звернення

На початку надзвичайної ситуації гуманітарні організації об'єднуються, щоб підготувати звернення, яке узагальнює потреби в допомозі та план реагування для різних секторів. Ці звернення є інструментом структурування гуманітарного реагування та мобілізації фінансування.

Термінові звернення

Термінові звернення представляють план раннього стратегічного реагування та конкретні проекти протягом 5-7 днів з моменту виникнення надзвичайної ситуації. Якщо існує значна невизначеність щодо розвитку кризи, у зверненні представлені найбільш ймовірні сценарії та стратегія реагування для кожного з них. Термінові звернення зазвичай переглядаються приблизно через місяць, коли з'являється більше інформації. Вони можуть слугувати основою для подання заявок на фінансування до Центрального фонду реагування на надзвичайні ситуації (ЦФРНС) (серед інших джерел фінансування): КР/ГК вказує, які проекти по зверненням мають бути профінансовані ЦФРНС. За підготовку апеляції відповідає КР/ГК за підтримки УКГП ООН. Організації, яких попросили очолити та координувати реагування в певному секторі або сфері діяльності (напр. головні агенції кластерів або секторів) відіграють провідну роль: працюють з усіма відповідними партнерами над розробкою планів реагування та відбирають проектні пропозиції для включення у звернення. Термінові звернення повинні містити пріоритетні проекти від усіх основних виконавців на місцях, зокрема НУО.

Заклик до спільних дій

Заклик до спільних дій (ЗСД) - це програмний цикл для організацій, що надають допомогу, для планування, координації, фінансування, реалізації та моніторингу їхнього реагування на катастрофи та надзвичайні ситуації в консультаціях з урядами.

ЗСД робить значний внесок у розробку стратегічного підходу до гуманітарної діяльності та сприяє тісній співпраці між урядами приймаючих країн, донорами, агентствами з надання допомоги, зокрема між неурядовими організаціями, Рухом Червоного Хреста та агентствами ООН. Працюючи разом у кризових регіонах світу, вони розробляють Спільний план гуманітарних дій та звернення щодо фінансування.

Спільний план гуманітарних дій

Спільний план гуманітарних дій (СПГД) окреслює гуманітарні дії в певній країні або регіоні. Він забезпечує:

- Аналіз ситуації, в якій проводяться гуманітарні дії.
- Найкращі, найгірші та найімовірніші сценарії.
- Аналіз потреб та визначення пріоритетів.
- Визначення ролей та обов'язків - хто що робить, коли і де.
- Чіткий зв'язок із довгостроковими цілями та завданнями.
- Основа для моніторингу стратегії та її перегляду, якщо це необхідно.

СПГД є основою для розробки Спільного звернення, в якому представлено короткий опис ситуації, планів реагування, потреб у ресурсах та механізмів моніторингу. Якщо ситуація або потреби людей змінюються, будь-яка частина звернення може бути переглянута в будь-який час.

Щоразу, коли виникають кризи чи стихійні лиха, гуманітарні партнери розробляють Термінові звернення, щоб задовольнити найнагальніші потреби людей. Пізніше це може стати Спільним зверненням.

Гуманітарні координатори відповідають за підготовку Спільних звернень, які оприлюднюються в

у цьому світі Генеральним секретарем ООН перед початком кожного календарного року. Проміжні огляди презентуються донорам у липні кожного року.

Об'єднані фонди

Фонд реагування на надзвичайні ситуації (ФРНС)

Фонд реагування на надзвичайні ситуації (ФРНС) має на меті забезпечити швидке та гнучке фінансування для усунення прогалин у гуманітарних потребах. Зазвичай він створюється для задоволення непередбачуваних потреб, які не включені до ЗСД або подібних координаційних механізмів, але відповідають цілям та визначеним пріоритетам СПГД. Це розширює можливості для місцевих суб'єктів реагувати на потреби в тих сферах, де міжнародні організації стикаються з проблемами доступу через безпекові або політичні обмеження. Порівняно з Центральним фондом реагування на надзвичайні ситуації (ЦФРНС) та Спільним гуманітарним фондом (СГФ), обсяги ФРНС є відносно невеликими. УКГП зазвичай здійснює як фінансове, так і програмне управління ФРНС і забезпечує огляд та відстеження [ТУТ](#).

ФРНСи мають на меті дати можливість НУО (які не мають прямого доступу до ЦФРНС), а також іноді установам ООН, швидко та ефективно реагувати шляхом:

- Надання коштів для покриття початкових витрат
- Надання коштів у випадках швидкої зміни обставин та гуманітарних потреб, коли необхідно заповнити прогалини, а інші донорські механізми недоступні.

Спільні гуманітарні фонди (СГФ)

Спільні гуманітарні фонди (СГФ) - це об'єднані фонди країни, які забезпечують раннє та передбачуване фінансування НУО та установ ООН для реагування на критичні гуманітарні потреби. СГФ дозволяють гуманітарним командам швидко спрямовувати ресурси туди, де вони найбільше потрібні, і фінансувати пріоритетні проекти, визначені в межах Заклику до спільних дій (ЗСД).

СГФи переважно забезпечують основне фінансування проєктів, включених до ЗСД, і дозволяють гуманітарним організаціям реагувати на затяжні кризи. СГФи також мають резерв на випадок надзвичайних ситуацій, який використовується для нових пріоритетів у кризових ситуаціях. Зазвичай резерв не перевищує 10% від загального обсягу коштів СГФ. СГФ підпорядковуються Гуманітарному координатору (ГК) за підтримки УКГП ООН та ПРООН у питаннях щоденного управління та фінансового адміністрування фонду.

Центральний фонд реагування на надзвичайні ситуації (ЦФРНС)

Центральний фонд реагування на надзвичайні ситуації (ЦФРНС) - це гуманітарний фонд, створений Генеральною Асамблеєю у 2006 році для забезпечення своєчасної та надійної гуманітарної допомоги. Фонд щорічно поповнюється за рахунок внесків урядів та приватного сектору і являє собою резервне фінансування для підтримки гуманітарної діяльності..

ЦФРНС має грантовий фонд у розмірі 450 млн доларів США та кредитний фонд у розмірі 30 млн доларів США. У середньому за рік ЦФРНС виділяє близько 400 млн доларів США 50 різним національним командам. Фінансуються такі сектори, як продовольство, охорона здоров'я, водопостачання, санітарія, житло. Ліміт на одну надзвичайну ситуацію – 30 млн доларів США. Дві третини коштів СФРНС спрямовуються на швидке реагування (у разі раптового виникнення надзвичайної ситуації або значного погіршення існуючої кризи) протягом 72 годин після отримання заявки від координатора-резидента/гуманітарного координатора (РК/ГК).

ЦФРНС доповнює чинні механізми фінансування, зокрема ЗСД, термінові звернення, об'єднані фонди. Гуманітарні агентства ООН та Міжнародна організація з міграції можуть подавати заявки на фінансування ЦФРНС. ВПП, ЮНІСЕФ та УВКБ ООН є трьома найбільшими організаціями, які отримують фінансування з ЦФРНС. Заявки на фінансування ЦФРНС повинні продемонструвати, що запропоновані заходи відповідають критеріям ЦФРНС щодо порятунку життя. РК/ГК подає

заявки Координатору надзвичайної допомоги (КНД) та секретаріату ЦФРНС на основі процесу визначення пріоритетів, що відбувається всередині країни. Резолюція Генеральної Асамблеї, яка створила ЦФРНС, не дозволяє НУО подавати заявки безпосередньо на фінансування ЦФРНС. Однак НУО часто отримують фінансування від СЕРФ, коли вони виступають виконавчими партнерами агенцій ООНf. УКГП не може отримувати гранти ЦФРНС, оскільки КНД є розпорядником коштів Фонду.

Більше інформації про ЦФРНС можна знайти [тут](#).

Кластерний підхід

Кластерний підхід, запроваджений у 2005 році в межах широкої Гуманітарної реформи та доопрацьований у межах Трансформаційного порядку денного Міжвідомчого постійного комітету (МПК) [. має на меті](#) зробити гуманітарне реагування більш передбачуваним завдяки кращій секторальній координації між гуманітарними суб'єктами. Мета - сприяти більш передбачуваному лідерству та співпраці, зміцненню партнерств, покращенню планування та визначення пріоритетів, а також посиленню підзвітності.

Огляд Кластерного підходу

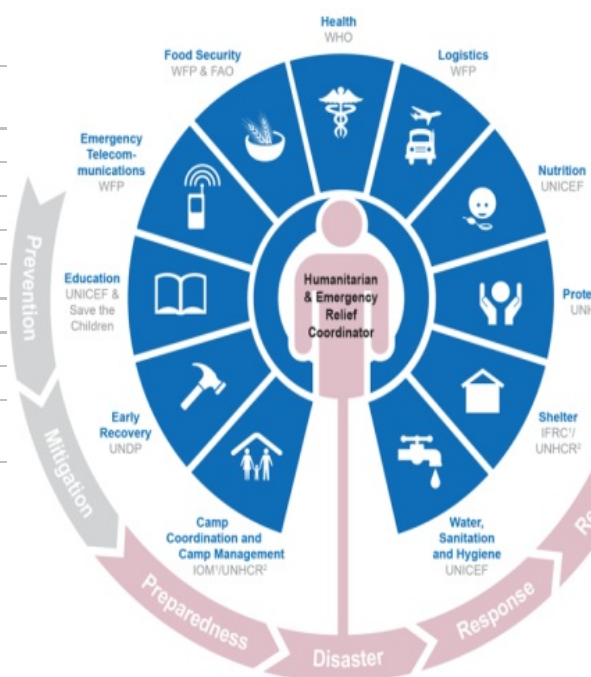
Відповідно до [Методичної записки МПК](#), Кластери складаються з гуманітарних організацій — включно з агентствами ООН, неурядовими організаціями (НУО), Рухом Червоного Хреста і Червоного Півмісяця та іншими організаціями громадянського суспільства — а також, у деяких випадках, інших зацікавлених сторін, зокрема представників уряду. Ці організації працюють разом, щоб задовольнити потреби, виявлені в конкретному секторі (*наприклад* , логістика, координація таборів, охорона здоров'я, захист). Кластери забезпечують рамки для суб'єктів, які беруть участь у секторальному реагуванні: спільно реагувати на потреби, які були спільно визначені; розробляти відповідні стратегічні плани реагування зі спільними цілями; та ефективно координувати свою діяльність — як між собою, так і з національними органами влади, які очолюють реагування.

Кластерний підхід має на меті посилити загальну спроможність, ефективність та управління гуманітарним реагуванням чотирма ключовими способами:

- Забезпечення більш передбачуваного лідерства та чітко визначених обов'язків завдяки визначенню Лідерів Кластерів, які відповідають за координацію діяльності у відповідному секторі.
- Забезпечення своєчасного та ефективного реагування, зокрема через підтримку глобального потенціалу, реєстрів підготовлених експертів та запасів.
- Зміцнення партнерства між усіма гуманітарними організаціями та забезпечення більш узгоджених зв'язків з національними органами влади.
- Покращення стратегічної координації та визначення пріоритетів на місцевому рівні, що призведе до зменшення прогалин та дублювання.

Існує **11 глобальних кластерів**, кожен з яких має чітко визначені провідні агентства та конкретні технічні завдання, узгоджені МПК, що окреслюють ролі та обов'язки. Кластерний підхід є гнучким і не нав'язується на рівні країни за принципом «один інструмент для всіх», оскільки його координація має на меті орієнтуватися на потреби на місцях.

Діяльність кластера	Головне агентство
Координація табору та управління табором	МОМ/УВКБ ООН
Раннє відновлення	ПРООН
Освіта	ЮНІСЕФ
Екстрені види зв'язку	ВПП
Продовольча безпека	ВПП та ФАО
Здоров'я	ВООЗ
Логістика	ВПП
Харчування	ЮНІСЕФ
Захист	УВКБ ООН
Притулок	МФЧХ/УВКБ ООН

Вода, санітарія та гігієна (WASH) [ЮНІСЕФ](#)

У межах будь-якого гуманітарного реагування Гуманітарний координатор (ГК) або Координатор-резидент ООН (КР), якщо його не призначено, після консультацій з Гуманітарною командою країни (ГКК) узгоджує пріоритетні галузеві потреби та відповідні координаційні структури (напр. Кластери), які є доцільними для реагування. ГК/КР та ГКК також погоджують, які гуманітарні організації найкраще підходять для того, щоб взяти на себе відповідальність за керівництво Кластером у конкретній країні. Рішення ґрунтується на організаційній присутності, спроможності та бажанні, а також на структурі глобальних лідерів кластерів, узгодженій МПК. Завдяки своїм можливостям і ресурсам, агенції ООН зазвичай виконують функції лідера кластера, але все частіше організації громадянського суспільства відіграють роль лідера або співлідера. Згодом ГК передає угоду щодо механізмів координації та керівництва на рівні країни Координатору надзвичайної допомоги (КНД). Потім це має бути затверджено МПК на глобальному рівні.

У той час як кластери мають на меті забезпечити більшу узгодженість у координації секторальних заходів реагування, міжкластерна координація має на меті забезпечити більшу координацію міжсекторальних заходів реагування. На оперативному рівні міжкластерна координація спрямована на забезпечення чітко сформульованого міжсекторального плану гуманітарного реагування, належного визначення пріоритетності ресурсів між кластерами, належного і послідовного вирішення міжсекторальних питань (таких як гендер і довкілля) і міжсекторальних тематичних сфер, а також на уникнення прогалин і дублювання.

Крім того, ефективна міжкластерна координація має вирішальне значення для забезпечення належної координації міжсекторальних заходів (таких як оцінка потреб), узгодженості стратегій мобілізації ресурсів та адвокації в усіх кластерах, а також узгодженості послідовних і комплексних стратегій переходу та виходу з кластерів.

Зазвичай створюється міжкластерний координаційний форум оперативного рівня під

головуванням керівника Управління ООН з координації гуманітарних питань (УКГП) або уповноваженої ним особи. Він об'єднує координаторів кластерів як представників своїх кластерів та координаторів з міжсекторальних питань. Форум отримує вказівки щодо стратегічних та політичних питань від ГКК та інформує ГКК про широкі операційні пріоритети та проблеми, що викликають занепокоєння. Міжкластерна координація має завжди керуватися та сприяти гуманітарним та партнерським принципам.

Глобальні кластерні лідери

Кластерний лідер - це організація, якій МПК надав мандат очолити реалізацію кластерного підходу у конкретному вимірі гуманітарної діяльності (*наприклад*, охорона здоров'я, житло, логістика). На глобальному рівні вона підзвітна Координатору з питань надзвичайної допомоги (КНД), а на національному рівні - Гуманітарному координатору. Крім того, для будь-якого кластера, визначеного МПК, призначений Керівник кластера **є органом останньої інстанції**. Це означає, що за необхідності залежно від доступу, безпеки та наявності фінансування Керівник кластера має бути готовим забезпечити надання послуг, необхідних для заповнення критичних прогалин, визначених кластером і відображених у Плані гуманітарного реагування. Зобов'язанням Лідерів кластерів є зробити все можливе, щоб забезпечити адекватне та належне реагування.

Кластерний підхід діє на двох рівнях. **На глобальному рівні** метою Кластерного підходу є посилення загальносистемної готовності та технічної спроможності реагування на гуманітарні надзвичайні ситуації шляхом призначення глобальних Кластерних лідерів та забезпечення передбачуваного керівництва та підзвітності в усіх основних секторах або сферах діяльності. **На рівні країн** метою є забезпечення більш узгодженого та ефективного реагування шляхом мобілізації груп установ, організацій та НУО для стратегічного реагування в усіх головних секторах або сферах діяльності, де кожен сектор має чітко визначеного керівника, за погодженням з ГК та ГКК. ГК за підтримки УКГС зберігає відповідальність за забезпечення адекватності, узгодженості та ефективності загального гуманітарного реагування і підзвітний Координатору з питань надзвичайних ситуацій.

Кластерні лідери в країні підзвітні ГК за сприяння процесу на секторальному рівні, спрямованому на забезпечення наступного:

- Залучення основних гуманітарних партнерів.
- Створення та підтримка відповідних механізмів гуманітарної координації.
- Координація з національними/місцевими органами влади, державними установами, місцевим громадянським суспільством та іншими відповідними суб'єктами.
- Підходи, засновані на принципах залучення та участі громад.
- Увага до пріоритетних міжгалузевих питань.
- Оцінка та аналіз потреб.
- Готовність до надзвичайних ситуацій.
- Планування та розробка стратегії.
- Застосування стандартів.
- Моніторинг та звітність.
- Адвокація та мобілізація ресурсів.
- Навчання та посилення спроможності.
- Надання допомоги або послуг у випадку крайньої необхідності.

Запуск Кластера

Відповідно до Трансформаційного порядку денного, керівники МПК погодилися, що запуск Кластерів повинен бути більш стратегічною, менш автоматичною та обмеженою в часі процедурою, ніж це спостерігалось раніше. ГК повинні рекомендувати запуск кластерів тоді, коли існує прогалина у прийнятному середовищі, що вимагає їхньої активізації. Слід зазначити, що 1) формальний запуск кластерів може бути складним в умовах, коли можливості уряду обмежені; 2) для того, щоб кластери продовжували функціонувати лише доти, доки в них є гостра потреба, плани припинення діяльності та переходу кластерів мають бути підготовлені якнайшвидше після запуску; розбудова спроможності місцевих партнерів та уряду має бути метою з самого початку.

Критерії для активації кластера виконуються, коли:

- Прогалини у реагуванні та координації існують через різке погіршення або значну зміну гуманітарної ситуації.
- Наявний національний потенціал реагування або координації не в змозі задовольнити потреби з дотриманням гуманітарних принципів через масштаби потреб, кількість залучених суб'єктів, потребу в більш складному міжсекторальному підході або інші обмеження здатності реагувати або застосовувати гуманітарні принципи.

Процедура запуску Кластера або Кластерів виглядає так:

1. КР/ГК та Головні агентства кластерів (ГАК) за підтримки УКГС консультують національні органи влади, щоб визначити, які механізми гуманітарної координації існують, та їхні відповідні можливості.
2. Глобальні ГАКи отримують сповіщення від своїх представників у країнах та УКГВ перед проведенням засідання Країнової команди (КК) ООН/ГКК для обговорення питань запуску, щоб забезпечити їхню присутність на засіданні.
3. КР/ГК, консультуючись з КК ООН/ГКК, визначає, які Кластери слід рекомендувати для запуску, за допомогою аналізу ситуації та планування готовності. У кожному конкретному випадку рішення має ґрунтуватися на вищезгаданих критеріях.
4. КР/ГК, консультуючись з КК ООН/ГКК, обирає ГАКи, виходячи з можливостей установ щодо координації та реагування, оперативної присутності та здатності до масштабування. В ідеалі, вибір Головного агентства кластера має відображати глобальні домовленості; але це не завжди можливо, і іноді інші організації мають кращі можливості для того, щоб очолити процес. Відповідно до Трансформаційного порядку денного МПК, ГАКом було запропоновано розглянути можливість розробки чітко визначеного, узгодженого та підтриманого розподілу лідерства в кластері з НУО, де це можливо.
5. Після консультацій з ГКК, КР/ГК надсилає до Координатора з надзвичайної допомоги лист, в якому описує рекомендовані кластерні механізми, пропонує ГАКи та пояснює, чому певні кластери мають бути задіяні. Якщо були узгоджені рішення щодо координації поза межами кластера, вони також описані.
6. Протягом 24 годин Координатор з надзвичайної допомоги передає пропозицію на затвердження керівникам МПК та інформує про це КР/ГК. За необхідності, Керівники можуть звернутися до Групи директорів з надзвичайних ситуацій МПК для більш детального обговорення.
7. Координатор з надзвичайної допомоги надсилає лист до КР/ГК з проханням підтвердити схвалення запуску запропонованих Кластерів та/або надати зворотній зв'язок від Керівників МПК.
8. КР/ГК інформує відповідних партнерів про затвердження рішень щодо Кластерів та ГАКів.

Трансформаційний порядок денний МПК зазначає, що кластерами будуть професійно керувати віддані, навчені та досвідчені координатори кластерів, що управління інформацією буде пріоритетним і що ресурси будуть об'єднані з метою покращення збору та аналізу даних про хід та вплив діяльності кластерів.

Функції кластерів

1. Підтримувати надання послуг завдяки:

- Наданню платформи, яка забезпечує надання послуг відповідно до Плану гуманітарного реагування та страте пріоритетів.
- Розробці механізмів усунення дублювання надання посл

2. Інформувати про прийняття стратегічних рішень у сфері охорони здоров'я/цивільної медицини шляхом:	• Підготовки оцінок потреб та аналізу прогалин (між кластерами та всередині кластерів, за необхідності використовуючи інструменти управління інформацією) для визначення пріоритетів. • Виявлення та пошуку рішень для (виникаючих) прогалин, перешкод, дублювання та міжгалузевих питань. • Формулювання пріоритетів на основі аналізу.
3. Планувати та впроваджувати стратегії Кластера шляхом:	• Розробки секторальних планів, цілей та індикаторів, які безпосередньо підтримують реалізацію стратегічних цілей загального реагування. • Застосування та дотримання загальних стандартів та рекомендацій. • З'ясування потреб у фінансуванні, допомоги у визначенні пріоритетів та узгодження внесків Кластерів до загальних пропозицій щодо фінансування гуманітарної допомоги.
4. Здійснювати моніторинг та оцінку ефективності шляхом:	• Моніторингу та звітування про діяльність та потреби. • Вимірювання прогресу відповідно до стратегії Кластера та узгоджених результатів. • Рекомендацій коригувальних дій, де це необхідно.
5. Розвивати національну спроможність у сфері готовності та планування на випадок надзвичайних ситуацій.	
6. Підтримувати потужну адвокацію шляхом:	• Виявлення проблем та надання важливої інформації та повідомлень для ГК та інформування та дій ГЧК. • Здійснення адвокації від імені Кластера, його членів та постраждалих людей.

Лідер кластера, окрім своїх обов'язків як постачальника послуг останньої інстанції, підтримує шість основних функцій кластера.

Логістичний кластер

[Логістичний кластер](#) - один з 11 гуманітарних кластерів, створених Міжвідомчим постійним комітетом (МПК) відповідно до Гуманітарної реформи та Порядку денного трансформації. [“Кластерний підхід”](#) спрямований на посилення загальносистемної готовності та технічної спроможності реагування на гуманітарні надзвичайні ситуації за допомогою забезпечення координації, передбачуваного керівництва та підзвітності в основних технічних секторах гуманітарного реагування (*наприклад* логістика, охорона здоров'я, притулок).

Структура Логістичного кластера

Логістичний кластер - це спільнота партнерів, які співпрацюють задля подолання логістичних обмежень і покращення загального гуманітарного логістичного реагування. Управління Кластером логістики здійснюється організаціями-партнерами як на глобальному, так і на національному рівнях за підтримки спеціальних груп підтримки та під керівництвом призначеного Провідного агентства кластера (CLA).

[Всесвітня продовольча програма \(ВПП\)](#) була призначена МПК провідною організацією Кластеру логістики на глобальному рівні і підзвітна Координатору надзвичайної допомоги за результати своєї діяльності. Таким чином, ВПП розміщує Групу підтримки Глобального логістичного кластера у своїй штаб-квартирі в Римі, Італія, і сприяє її діяльності через виділення

необхідних ресурсів на глобальному та місцевому рівнях - ці ресурси залежать від фінансування, що надається донорами для операцій Логістичного кластера. ВПП також виступає як постачальник останньої інстанції для загальних логістичних послуг.

Стратегічна дорадча група (СДГ), що складається з представників CLA та партнерських організацій, призначених на глобальному рівні під час Глобальних логістичних зустрічей на дворічний мандат [є керівним органом Логістичного кластеру](#) , члени якого представляють всю спільноту партнерів і звітують перед нею. Стратегічна дорадча група надає стратегічну підтримку та рекомендації Групі підтримки Глобального логістичного кластера і може створювати спеціальні робочі групи для розробки конкретних аспектів, пов'язаних з партнерствами. Місцева СДГ також може бути призначена партнерами на національному рівні, якщо це доцільно.

Нарешті, діяльність Логістичного кластеру підтримують віддані своїй справі гуманітарні організації, що працюють як на глобальному, так і на національному рівнях:

Команда підтримки Глобального логістичного кластера

Постійно діюча допоміжна структура, яка разом з партнерами сприяє впровадженню стратегії Логістичного кластеру у всьому світі та несе відповідальність за її результати. Вона сприяє створенню, розвитку та підтримці партнерських відносин для зміцнення спільноти партнерів, на роботі яких базується Логістичний кластер, а також здійснює нагляд за організацією глобальних заходів. Група підтримки Глобального логістичного кластера також забезпечує керівництво, підтримку та нарощування потенціалу для діяльності Кластера логістики в країнах, посилюючи спроможність персоналу на місцях.

Команда підтримки Кластеру логістики в країні

На рівні країни Логістичний кластер є тимчасовим координаційним механізмом, який активується МПК і підзвітний Координатору з гуманітарних питань через CLA. Група підтримки Логістичного кластера координує діяльність Логістичного кластера в країні, зокрема, організовуючи зустрічі з гуманітарними організаціями, що працюють на місцях, і сприяючи координації логістики та управлінню інформацією. Підтримка, що надається, варіюється за характером і масштабом залежно від потреб кожної операції. Команда підтримки логістичного кластеру країни розміщується та забезпечується ресурсами призначеним Координатором провідної агенції країни, а також може отримувати додаткову підтримку за рахунок направлення персоналу від партнерів. За потреби, команда підтримки Логістичного кластеру також полегшує доступ до спільних логістичних послуг, що надаються його партнерами, та керує пріоритезацією запитів на ці послуги на основі спільно встановлених критеріїв.

Діяльність Логістичного кластеру

Логістичний кластер - це спільнота партнерів. Його метою є підтримка глобальних, регіональних та місцевих суб'єктів у подоланні логістичних обмежень, що перешкоджають наданню гуманітарної допомоги людям, які її потребують, у всьому світі. **Перед настанням кризи**, він зміцнює потенціал гуманітарного реагування, особливо в країнах і регіонах з високим ризиком. **Під час криз**, коли місцеві можливості перевантажені, він забезпечує лідерство, координацію, управління інформацією та оперативні послуги. **Після криз**, він оцінює реагування, визначає сфери для вдосконалення, ділиться передовим досвідом та рішеннями, а також інвестує в навчання та готовність до майбутніх надзвичайних ситуацій.

Робота Логістичного кластеру поділяється на чотири всеохоплюючі взаємопов'язані напрямки:

- **База партнерства**
- **Стандарти та політика**
- **Посилення спроможності реагування**
- **Операційна підтримка**

Всі вони включають в себе широкий набір заходів, які проводяться як партнерами, так і групами підтримки, і які можна знайти в Плані реалізації Стратегії Глобального логістичного кластеру.

Ця діяльність ґрунтується на основних цінностях Логістичного кластеру:

Співпраця

Логістичний кластер - це механізм партнерства, який має на меті консолідувати наявну мережу, розширити її за рахунок нових учасників та зробити її більш репрезентативною на глобальному, регіональному та місцевому рівнях. Його партнери прагнуть спільно працювати над досягненням колективних результатів і використовують Логістичний кластер як платформу для спільного вирішення спільних питань та визначення стратегічної орієнтації.

Професіоналізм та Гнучкість

Логістичний кластер слугує гуманітарній спільноті в цілому. Він керується визначеними на місцевому рівні пріоритетами і зосереджується на задоволенні науково обґрунтованих потреб за допомогою оперативних заходів та заходів з підвищення готовності до надзвичайних ситуацій. Логістичний кластер прагне підвищити ефективність гуманітарної логістики, використовуючи досвід минулого, технології та інновації, а також підтримуючи оперативну гнучкість у постійно мінливому гуманітарному середовищі.

Місцевий рівень та Сталість

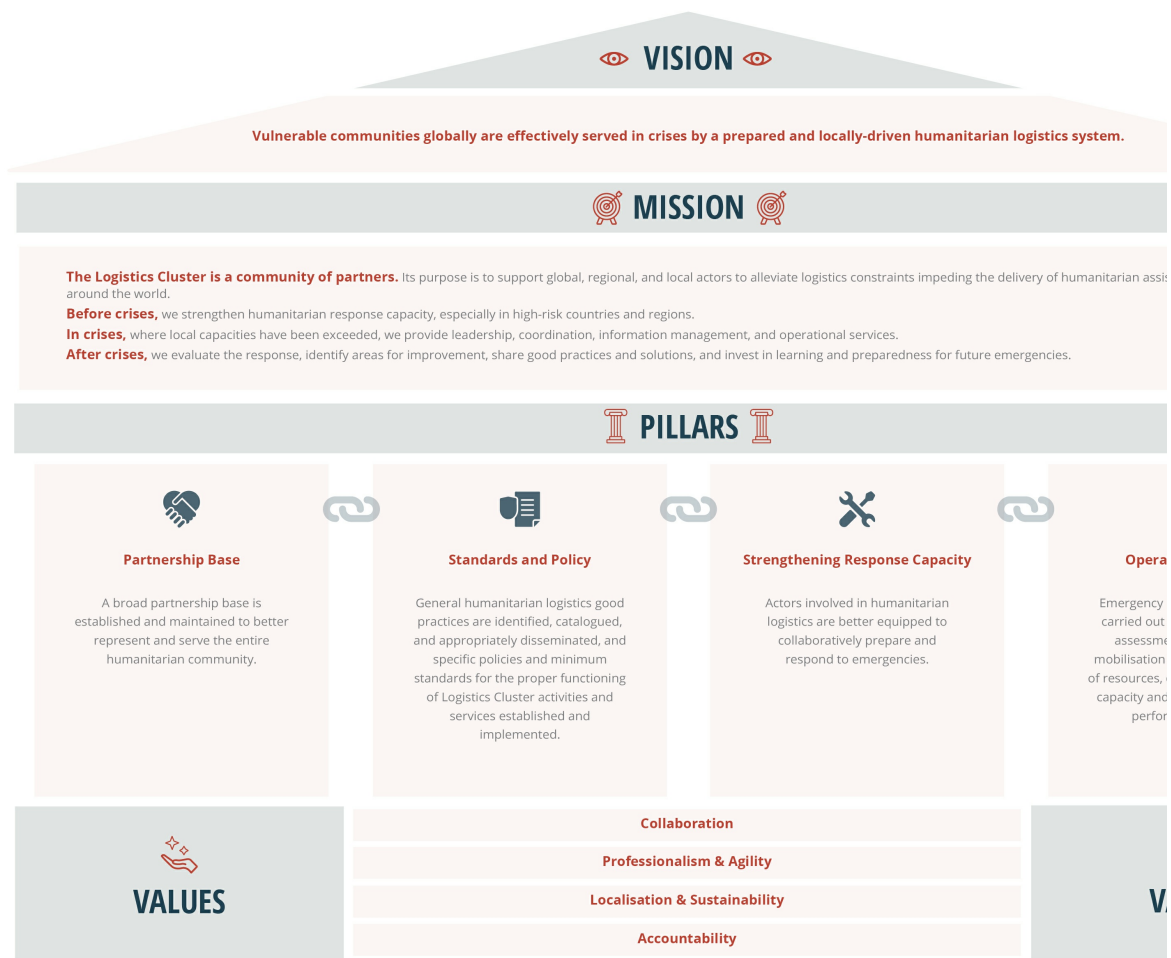
Логістичний кластер прагне розвивати та підтримувати потенціал реагування на місцевому рівні. Працюючи всередині країни, він надає індивідуальні рішення, спрямовані на мінімізацію порушення роботи місцевих ринків та сприяння місцевій стійкості. Крім того, Кластер з питань логістики заохочує сталий підхід до гуманітарного реагування і загалом намагається застосовувати довгострокові рішення як для громад, так і для довкілля.

Підзвітність

Кластер з питань логістики підзвітний постраждалому населенню через своїх партнерів, відповідно до гуманітарних принципів. Він також підзвітний гуманітарному та національному керівництву через головне агентство, як визначено в керівництві МПК. Усі плани, стратегічні рішення та пріоритети Логістичного кластеру приймаються прозоро його партнерами та для них.

Стратегія Логістичного кластеру

[Стратегія Логістичного кластеру на 2022-2026 роки](#) визначає колективні зобов'язання спільноти партнерів навколо спільної місії та бачення, які мають бути досягнуті через спільні цілі та підтримуватися спільними цінностями. Вона буде використовуватися для визначення напрямків та пріоритетів діяльності та ініціатив Логістичного кластеру на глобальному та національному рівнях, а також для планування та забезпечення ресурсів для їх реалізації. Цим документом спільнота Логістичного кластеру ще раз підтвердила свою орієнтованість на партнерство та готовність позиціонувати співпрацю як основу своєї діяльності.

Інструменти та ресурси архітектури надання гуманітарної допомоги

Сайти та ресурси

- [База даних надзвичайних ситуацій](#) - Містить основні дані про всі надзвичайні ситуації, що сталися у світі з 1900 року по теперішній час, з профілями країн та катастроф.
- [Департамент гуманітарної допомоги Європейської комісії](#) (ECHO)
- [Міжнародна кризова група](#) - неурядова організація, що працює над запобіганням та врегулюванням конфліктів, на сайті якої є вичерпна інформація про поточні конфлікти у світі.
- [IRIN – Об'єднана регіональна інформаційна мережа](#) - Корисні профілі країн Африки на південь від Сахари, Близького Сходу та Центральної Азії з щоденними та щотижневими оновленнями новин та багато іншої важливої інформації.
- [MapAction](#) - .
- [USAID Бюро гуманітарної допомоги](#) (BHA)
- [Міністерство закордонних справ, Співдружності та розвитку Великої Британії](#)
- [ReliefWeb](#) - головний вебсайт ООН з координації гуманітарної допомоги, на якому щодня публікуються новини про складні надзвичайні ситуації та програми гуманітарної допомоги по всьому світі. Більшість великих гуманітарних організацій публікують тут звіти під час надзвичайних ситуацій.
- [Log:ie](#)
- [Оцінка логістичного потенціалу](#)
- [Трансформаційний порядок денний МПК](#)

- [МПК - Методична записка щодо використання кластерного підходу для посилення гуманітарного реагування \(2006\)](#)
- МПК - Довідковий модуль для координації кластерів на рівні країни (2015) ([Англійська мова](#), [Французька мова](#), [Іспанська мова](#))
- [Етика управління при надзвичайних ситуаціях з Програми підготовки з управління катастрофами ООН \(DMTP\) \(1997\)](#)
- [МКЧХ \(2004\) Що таке гуманітарне право?](#)
- [Керівні принципи Процесу планування інтегрованих місій \(ПІМ\) Організації Об'єднаних Націй](#)
- [Група розвитку ООН](#)
- [Сектор НУО - Департамент з економічних і соціальних питань ООН](#)